

Fredag 18 september

– Jag vill inte sitta i nån jävla bolagsstyrelse!

Vänsterpartiets representant i energiverkets styrelse, Lars Bengtsson, har hoppat av i protest mot kommunfullmäktiges beslut att bolagisera energiverket. Han utgår från att de affärsmässiga principer som nu kommer att tillämpas leder till att miljöhänsynen minskar. På sikt kommer förmodligen Sydkraft att köpa upp Lunds Energiverk såsom har skett i Malmö, och därmed försvinner också konkurrensen.

Denna senare aspekt har lett till att Lars Bengtsson haft ett visst stöd hos den moderate styrelseledamoten Sven Stridsberg. Men i övrigt känner han sig ganska isolerad och upplever sitt "utspel" som nödvändigt för att väcka slumrande andar (även i sitt eget parti).

Mot bakgrund av det beslut som fattades i Lunds kommunfullmäktige den 27 augusti 1992 om bolagisering av Lunds Energiverk, ber jag att få lämna mitt uppdrag som ledamot i dess styrelse.

Jag vill på detta sätt markera mitt ogillande med fullmäktiges beslut. Enligt min mening kommer det på sikt att få negativa konsekvenser för kommunens

invånare.

I Malmö köpte Sydkraft upp det bolagiserade Malmö Energi. I Lund är en likartad utveckling trolig. Vilka kommunpolitiker kan i dagens kommunal-ekonomiska situation stå emot locktonerna från den som har pengar? Jag är rädd att frestelserna blir stora, också för kommunstyrelse- och kommunfullmäktigeledamöter från mitt eget parti.

Med Sydkraft som ägare av Lunds Energibolag försvinner de få incitament till konkurrens som faktiskt finns idag. Vilka vinner i så fall på detta? Monopol har aldrig gagnat konsumenterna.

Ytterligare frågor måste ställas i detta nyläge. Kommer den lovande utveckling som Lunds energiverk påbörjat vad gäller vindkraftsproduktion att fullföljas? Skall de fem beslutade vindkraftverken uppföras? Hur blir det med naturgassatsningen och biobränslesatsningen? Tar Sydkraft över blir det väl mest kol och kärnkraft.

Med beslutet om bolagisering ter sig framtiden alltför osäker och riskfylld för att jag skall vilja ta ansvar.

Lars Bengtsson

Trafikavtalet kärvar

Den 1 juni undertecknades mellan de lokala parterna den s.k. Hulterstörööverenskommelsen om trafikinvesteringar i Malmöregionen med statligt stöd. Glädjen var betydande bland progressiva trafikplanerare bl.a. över den relativt starka satsningen på pågatåg. Och nya byggjobb skulle snabbt skapas i lågkonjunkturen.

Än har dock inte avtalet godkänts i kommunikationsdepartementet. Det är tre punkter som återstår att reda ut, säger man där: Citytunnelns infogning, finansieringens tidsplan och järnvägsutbyggnaden mellan Lund och Kävlinge. Det senare har inte förtydligats men möjligen är det initiativet med ett godstågsspår utanför Lund (nyligen refererat i VB) som spökar. Ska det utredas på regeringsnivå lär det bli nya dröjsmål.

Länstrafiken ser i alla fall läget så allvarligt att man i måndags inbjöd de skånska riksdagsledamöterna till ett informationsmöte, med uttryckligt syfte att göra dem till lobbyister för trafiken i Skåne. Man måste tala för sin region, var budskapet. Se hur framgångsrika norrlänningarna är med sitt systematiska gnäll! När riks-dagen före sommarvilan behandlade regeringens investeringspaket var det tio norrlänningar uppe i debatten men bara två skåningar,

Olle Schmidt (fp) och Rolf L Nilson (v). Och Norrland fick mycket riktigt en extra släng av bidragssleven även den gången.

Så många skånska riksdagsledamöter hade nu inte kommit till Länstrafikens möte, vilket Joakim Ollén (m) och andra arrangörer andades en viss besvikelse över. De som yttrade sej i debatten ville hellre diskutera motorvägar än järnvägar och var framför allt angelägna att få en fyrfilig E4 så nära sitt eget hörn av landskapet som möjligt. Vad järnvägar beträffade oroades man över de nya statliga kraven att kommunerna ska vara betydande medfinansierare. Bråken om detta har ju redan stoppat upp utbyggnaden av Väst kustbanan. Dessutom ville man utvidga det som ursprungligen var ett paket för "storstaden" Malmö till hela landskapet, minst. Undras om regeringen hänger med i de svängarna.

Pågatågen är ett levande bevis för att kommuner och lokalinvånare har ett stort intresse även av järnvägar som primärt byggs för fjärtrafik, och det är svårt att ha principiella invändningar mot att kommunerna ska vara med och betala. Men det är klart att så länge inte Vägverket ställer motsvarande krav ökar motorvägarna i popularitet.

Gr

Motion från Lund till vänsterpartiets kongress 5–9.1 1993

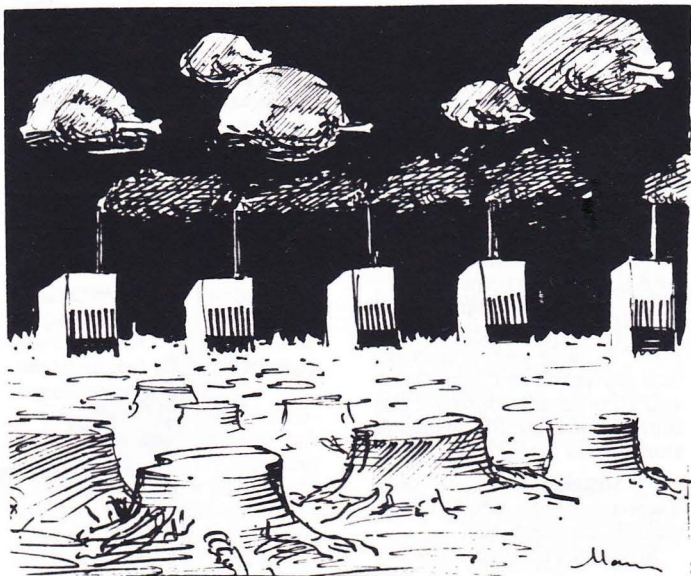
UTTALANDE om öst-kontakterna

"...de så att säga diplomatiska förbindelserna med kommunistpartier i Östeuropa bibehölls och tog sig uttryck i bland annat kongressrepresentation, hälsningstelegram och officiella delegationer. Om vår kritik och vår politik varit konsekventa borde de ha avbrutits. – Vi som satt i partiledningen under dessa år får ta på oss ett stort ansvar för att vi inte med styrka förde fram denna linje."

C H Hermansson
(Socialistisk Debatt 6/91)

Vänsterpartiets tidigare kontakter med de statsbärande partierna i Östeuropa fortsätter att vara ett politiskt problem för oss. Citatet ovan pekar tydligt på vari kärnan i problemet består. Människor blir inte övertygade om vår demokratiska trovärdighet bara genom att vi pekar på de kritiska uttalanden om förhållanden i de östeuropeiska länderna som antagits i det förflutna.

Forts på sid. 4.

Läget

Det är ju faktiskt inte mer än något år sen man förklarade för oss att Historien var död och världen slutligen inrättat sig för det liberalkapitalistiska lyckotillståndet. Och om möjligen ännu inte allt var ordnat till det bästa i fjärran världsdelen så gick i varje fall Europa mot harmoni och välstånd.

Detta skrivs en kväll när Europas valutor vacklar: pundet har haft en hård dag, den italienska liran tar ännu mer stryk fast igen borde slå på den redan ligande och den svenska kronan väjer sig allt mera desperat.

Den mångomtalade Marknaden möter man ju knappast i verkligheten när det handlar om cement eller leverpastej. Men just när det gäller pengar finns den, ja den har rent av givits de allra bästa betingelser i form av datorer och telefoner och totalt öppna gränser. Blixtnabbt byter kapitalet ägare över gränserna, allt styrt av den osynliga hand som enligt grundkursen i nationalekonomi är grunden till välstånd och utveckling.

Jag kan inget om finansväsen och kapitalmarknader. Men om denna kapitalmarknad med sin nervösa smak för rykten och känslighet för associationer ska utgöra den grundläggande ekonomiska styrmekanismen i samhället så ber jag att få betacka mig. Den osynliga handen tycks i det här fallet bestå av ett tjug kapitalplacerare på svenska storföretag, banker och försäkringsbolag. Och mekanismen för att domptera dem tycks alltså vara räntesatser som ena dagen är 15, sen blir 75, sen 20 och i dag 500 procent. Det är som kirurgi utövat med yxa och machete.

I det bästa av ekonomiska system ska alltså människors grundläggande livsförhållanden styras av dessa finansknodder med dessa primitiva mekanismer. Det måste finnas bättre sätt.

Lucifer

Benjamin 100

Onsdag 30 september blir en snäring dag för oss i VB-redaktionen. Flera av oss är engagerade i Röda Kapellet och därmed i pjäsen "Drömmen om Mallorca", Walter Benjamin fyller hundra år och så ska vi förstås producera en tidning.

Walter Benjamin? Ja sociologer och litteraturvetare tänker fira denne tvärvetenskaplige marxistiske rese med en rad kvalificerade seminarier. Om detta berättar vi mer nästa vecka. Till dess uppmanar vi er att sätta en bock i almanackan.

Hellre sämre men större

Det finns en formulering i de trettiotåttas upprop som jag är tveksam till. Det är inledningsorden om att det skulle finnas ett sug efter en ny vänster. Det suget skulle jag ha märkt om det hade funnits. Jag tror att orden är mer en besvärjelse än en faktautsaga.

Men en vacker dag kommer suget. Örjan Wikander talar ("Att samla vänstern", VB nr 23) om att det brukar komma en radikaliseringsvåg vart fjärde decennium, och jag håller med om att det tycks finnas ett cykliskt förlopp. Då kan det vara praktiskt att ha en organisation till hands. "En fungerande partiapparat är svår att bygga upp men lätt att förstöra", skriver han.

Man kan visserligen diskutera om dagens v-apparat är särskilt fungerande och om det egentligen är partier och partiapparater som de nya uppsvingen behöver. Dagens misstro mot partier drabbar ju alla, från vänster till höger, och är lika stark ute i Europa som i Sverige. Behövs det egentligen ett parti?

Men så tänker jag på alla de många vänner som har lämnat vänsterpartiet de senaste åren. Nästan undantagslöst ägnar sej alla dessa avhoppare åt att odla sin trädgård och sin gräsmässa. Inte lär de nya radikala generationerna ha något stöd att vänta från dem. Därför tror jag att det till vänster om socialdemokratin behövs ett parti, att det är av visst intresse vad detta parti har för program men viktigare vilken politik det driver.

Om friheten

Debatten har rullat på sen Örjan skrev sitt inlägg. Den 16/9 skrev Annika Åhnberg i DN att vänsterpartiet borde läggas ner (men att Lars Werner borde bilda ett nytt), den 13/9 menade Werner och Bertil Måbrink på samma plats att vänsterpartiet måste förnyas och i förra VB vädrade Anna-Stina Lövéns sin skepsis mot uppslagsverket (för att använda Flammans fyndiga uttryck).

Flera läsare har uttryckt sitt gillande med Anna-Stinas "spontana centrism" (för att denna gång citera Lenin) i programfrågan. Själv är jag inte lika positiv. "Varje människa behöver känna att hon har makt över sitt eget liv" (partistyrelsens formulering) tycker hon är bättre än "Frihet får inte reduceras till en abstraktion" (uppropet). Vad den senare formuleringen beträffar läser jag den som en markering av att även vi i vänsterpartiet nöjde oss med abstrakta friheter, att vi urskuldade frihetsbrister som fanns i länder som vi trots allt betraktade som socialistiska. Det är en sak att både förskoleungar och marknadsaktörer behöver tukas

och läras hänsyn till kollektivet, något annat att hindra en person i Prenzlauer Berg att hälsa på sin kusin i Moabit. Partistyrelsemajoriteten tycker att vi har klarat av vår självkritik och kan gå vidare, upp-ropet (och säkert en stor del av allmänheten) menar att vi måste inse vidden av hur fel vi hade, och hur realsocialisternas praktik hängde samman med vår gemensamma teori.

Sen tycker jag att "känsla av makt" är sämre än bara "makt". Hur kritiserade inte vi i vänstern MBL-uttrycket "känsla av medbestämmande" när det begav sej!

Inte bara marxister

Anna-Stina föredrar också uttrycket som "klasskillnader" framför "klyftan mellan fattiga och rika". Det gör jag också, privat. "Klass" är ett analytiskt begrepp som är äldre än Marx men har i modern tid mest använts av marxister. Det antyder något om varför man är fattig respektive rik.

Men vi vill ju ha ett parti för alla som önskar utjämning mellan fattiga och rika, även för sådana som finner klassbegreppet meningslöst! I det nya vänsterpartiet ska det förvisso finnas marxister men de sitter inte inne med någon högre sanning i förhållande till övriga medlemmar.

Ett sådant parti får med nödvändighet ett mer uttunnat program än ett klart marxistiskt parti. Det har i gengäld förutsättningar att bli större. Rubrikens travesti på Lenin visar var jag själv står i det valet.

Varför inte i Sverige?

"I våra nordiska grannländer finns det vänsterpartier som samlar 10-15 procent av väljarna", konstaterar Werner & Måbrink i sin DN-artikel. Detta påminnes de om på det nordiska partiledarmötet i augusti, av Claes Andersson och de andra ledarna, som misstänkte att det gick för långsamt med förnyelsen i Sverige. Det tror artikelförfattarna också. "Vi har inte tillräckligt tydligt gjort upp med den kommunistiska traditionen", säger ordföranden i vänsterpartiet resp. dess riksdagsgrupp. (Måbrinks anslutning är intressant. Han har annars inte gjort sej känd som förnyare men lär vara grundligt trött på de militanta traditionalisterna i sitt norrländska hemdistrikt.)

Örjan Wikander skriver däremot att ett "verkligt vänsterparti" av något slags aritmetiska skal inte kan få mer än mellan 5 och 10 procent av rösterna i en normal situation. Skillnaden är rimligen att Socialistisk Folkeparti, Socialistisk Venstre och Vänsterförbundet inte är några verkliga vänsterpartier.

Som sagt, i det läget väljer jag

det större partiet. En undre gräns på 5 procent kan lätt bli 3,9 och därmed, i det svenska fallet, förlust av parlamentarisk legitimitet och en massa miljoner i partistöd. Någon katastrof behöver inte detta innebära. Det visar exemplet miljöpartiet som har en krympande och splittrad medlemskår efter sitt fall ur riksdagen men inte ligger långt under kvalifikationsgränsen i opinionsmätningarna just nu. Fast det kan bli katastrof. De kommunistiska partierna i Danmark och Norge är helt marginaliserade. De mjukare vänstersocialistiska partierna i dessa länder är alltså tämligen framgångsrika.

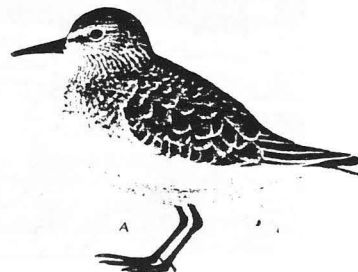
Ingen automatik, men ...

Nu finns det ingen automatik i detta. Socialistisk Folkeparti var en gång på väg ner mot spärren, som i Danmark ligger så lågt som två procent. I Sverige finns det som sagt inget särskilt sug efter en ny vänster just nu. Även om Uppropet bildar underlag för vänsterpartiets nya program nu i januari kan resultatet mycket väl bli fortsatt nedgång i de kommande opinionsmätningarna, och ett valresultat långt under spärren 1994. Den aktuella finanskrisen ökar inte på kort sikt attraktionen hos små oppositionspartier.

Men det kommer väl flera val. Vänsterpartiet har i högre grad än vi velat erkänna haft sin väljarbas bland de missnöjda. På den sidan ställs vi numera inför en överlägsen konkurrent, ny demokrati. Däremot visade valperioden 1988-91 att det ute i landets viktigaste kommuner, inklusive Lund, fanns en mängder av kompetenta och ansvarsfulla vänsterpartister som var villiga att ingå i rödgröna koalitioner.

Vänsterpartier är något annat än marxistiska idégrupper. De senare har dock sitt berättigande även de. Till detta och annat finns det skäl att återkomma i ett annat nummer.

Gunnar Sandin

Det behövs alternativ till den enda vägen

Idag finns det inget realistiskt regeringsalternativ till regeringen Bildt's "enda väg". Det är kanske detta som gjort att Allan Larsson förespråkar majoritetsval enligt engelsk modell. Men politiska problem kan inte lösas genom författningsreformer. Det är därför viktigt att klargöra förutsättningarna för att skapa en hållbar grund för en ny regering. I en sådan diskussion går det inte att kringgå vänsterpartiet.

Socialdemokrater och moderater önskar ett debattklimat där två alternativ ställs mot varandra, regeringen Carlsson mot regeringen Bildt. Ett sådant val passar partistategerna på respektive kansli, men det stämmer dåligt överens med vad stora folkgrupper önskar sig, och det stämmer inte ens med s.k. politiska realiteter.

Vill inte välja

För det första är det allt fler svenskar som inte vill tvingas välja mellan den prövade socialdemokratiska modellen från 1980-talet och den moderat-liberala modell som för närvarande praktiseras.

För det andra så finns det inget realistiskt regeringsunderlag till valet 1994 eller ens under 90-talet som bygger på egen majoritet för socialdemokraterna. Det kan vara den insikten som gjorde att Allan Larsson nyligen pläderade för majoritetsval enligt engelsk modell. Politiska problem kan emellertid inte lösas genom författningsreformer, utan bara genom politisk öppenhet.

Socialdemokraterna hoppades på en öppning åt höger under senare delen av 1980-talet. Ett exempel är skattereformen där regeringens huvudspår var en uppgröelse med folkpartiet. Från den grunden hoppades socialdemokraterna bygga upp en stabil social-liberal majoritet med front såväl åt höger som åt vänster.

Denna strategi misslyckades när folkpartiet efter sin skatteseger slog upp förlovingen med socialdemokraterna. Folkpartiet lanserade istället den "enda vägen" tillsammans med moderaterna.

Ett realistiskt alternativ till Bildt som statsminister måste rimligen grundas på socialdemokraterna, men det krävs dessutom minst ett ytterligare parti i regeringsunderlaget för att skapa ett trovärdigt alternativ. Det finns förvisso spänningar inom den nuvarande fyrpartikoalitionen, men det finns inget som tyder på att den inte kommer att hålla ihop till valet 1994, och troligen även en tid därefter.

S + v?

Då återstår alternativet med ett regeringsunderlag som utgår från socialdemokrater och vänsterpartiet. Men är en majoritet baserad på socialdemokrater och vänsterpartiet särskilt trolig? Har inte bägge partierna under de föregående mandatperioderna visat att de inte förmår att utveckla ett konstruktivt samarbete?

Det ligger mycket i en sådan invändning. I början av 1980-talet kunde socialdemokrater och vpk göra upp i flera väsentliga frågor. Grunden för detta lades när Palme 1982 började att direkt förhandla med Lars Werner i riksdagens talarstol. Men under senare delen av 1980-talet

och i början av 1990-talet blev förhållandet mellan socialdemokraterna och dåvarande vpk allt kyligare.

Det är sällan bara ens fel när två träter, men en viktig orsak till de allt större skillnaderna mellan s och vpk under 1980-talet var de fördelningspolitiska skevheter som den s.k. tredje vägens politik förde med sig. Problem som ledde till det som kom att kallas rosornas krig.

En annan bild

Men idag är bilden en annan. Socialdemokraterna måste nu ha insett att man inte kan bygga ett regeringsalternativ på samverkan med folkpartiet. I opposition har socialdemokraterna tagit steg åt vänster i sin politiska agitation. Det är återigen på

modet i socialdemokratiska kretsar att tala om skatternas betydelse för fördelningspolitiken. Idag kritiserar socialdemokraterna regeringens indragningar av pengar från kommunerna. Så socialdemokraterna i opposition 1992 är något annat än socialdemokraterna under perioden 1988–91.

Det har dessutom skett en utveckling till vänster om socialdemokraterna. Vänsterpartiet vill idag utvecklas till ett bredare och öppnare parti än det gamla vpk. Vänsterpartiet betonar nu såväl i programförslag som i riksdagsmotioner att det

Lars Bäckström

besökte i förra veckan vänsterpartiets medlemsmöte här i Lund, i egenskap av partiledarkandidat. Om VB sa han vänliga saker och överlämnade manus till nedanstående artikel som "nästan" har varit publicerad på DN:s debattsida.

finns marknadsekonomiska realiteter som man måste ta hänsyn till. Vänsterpartiet har under lång tid redovisat budgetalternativ som är sammanhållna och realistiskt balanserade, om än tuffa fördelningspolitiskt.

Profilerad politik

Det finns därför förutsättningar för att vänsterpartiet skulle kunna utgöra ett aktivt regeringsunderlag. Det kräver dock en regering som vågar driva en profilerad miljö- och fördelningspolitik. Vänsterpartiet kan också genom sin förnyelseprocess bidra till att lyfta fram nya perspektiv. Detta gäller framförallt jämställdhetsfrågorna och krav på självförvaltning och decentralisering.

Det finns de som säger att ett sådant regeringsalternativ saknar aktualitet. Det kanske är sant, men finns det några andra alternativ till regeringen Bildt vid valet 1994? Jag kan inte se några alternativ.

Jag förutsätter att vänsterpartiet är berett att ta sitt ansvar som ett aktivt regeringsunderlag. Kanske kan även andra krafter ingå i ett röd-grönt kraftfält?

Huvudfrågan är dock om socialdemokraterna är beredda att börja diskutera ett hållbart regeringsalternativ. Ett alternativ som gör att regeringspolitiken kan formas från en bred bas.

Lars Bäckström

Motion från Lund till vänsterpartiets kongress 5–9.1 1993

Partiets stadga och organisation

Vänsterpartiet är ett parti stätt i utveckling. Det kommunistiska partiet ömsar långsamt skinn – ett nytt vänsterparti håller på att skapas.

I centrum för intresset har den programatiska utvecklingen stått, medan intresset för organisation och stadga har hamnat i bakgrunden. Vi vill med denna motion plådera för ståndpunkten att ett nytt parti kräver en ny organisation.

Den demokratiska centralismen med dess krav på över- och underordning och förbudet mot fraktionsbildningar fanns med i stadgan in på 1980-talet. Men trots att stadgan är ändrad visar sig dessa principer vara förvänsvärt seglivade i praktiken.

Den hierarkiska strukturen måste ersättas med en plattare. De demokratiska inslagen måste stärkas och partiorganisationen moderniseras.

Problemen är inte unika för vårt parti, bara mycket angelägnare att lösa. Vägen mellan medlemmar och ledning måste bli kortare och direktare. Medlemsopinionen måste på ett omedelbart sätt styra partiet och maktkoncentrationen till Stockholm och 84:an brytas. Partiet måste bli mer polycentriskt.

Mycket behöver ändras och vi kan i detta sammanhang bara peka på några viktiga element i en sådan förändring:

- partikongresser varje alternativt vartannat år
- partirådets avskaffande
- partidistrikts försvinnande alternativt ny roll

En kort motivering för dessa krav:

- tätare partikongresser är i sig vitaliserande på partiet och partidemokratin, partikongressen blir på detta sätt mera integrerad och en "vardaglig" del av partiets arbete i stället för att som nu vara en arena för uppgröelser och latenta maktstrider
- partirådet är en amöba utan riktiga uppgifter och blir överflödigt med tätare partikongresser

- partidistriktet är en del av partiapparaten som känns mest överflödigt om partiorganisationen skall plattas ut: de flesta uppgifter – utom möjligen nomineringarna inför allmänna valen – kan föras uppåt eller neråt i organisationen; partidistriktet har nästan alltid och överallt varit en konserverande och byråkratisk bromskloss.

Med det sagda yrkar vi

att partikongressen måtte tillsätta en organisations- och stadgeutredning med uppgift att föreslå förändringar i partiets organisation i enlighet med vad vi ovan anför.

VECKOBLADET. Bredgatan 28, 222 21 LUND. T 046/13 82 13. Postgiro 1 74 59-9. Pren 120 kr per år. Ansv. utg. Monica Bondeson. Sättning och lay-out VB-red. på Tidskriftsverkstan (Wallin & Dalholm) Fabriksgr. 5. T 11 51 59 onsd. faxnr: 046/146582. e. kl 18. Manus lämnas senast onsd. kl 17 på Bredg. 28. Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: KF-Sigma, Lund. Utges med stöd av Vänsterpartiet. Red. ansv. för innehållet.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet, (Se ovan)
NY ADRESS.....

Arbetet

LOKALTIDNINGEN

LUNDAG 12 SEPTEMBER 1997 (vecka 37) Grundad 1987

INGEN

Läsarnas tidning!

Vad skall vi läsa?

nyhets 92

I lördags råkade Arbetet ut för ett datamissöde då hela sidan blev utan text och bilder. Tryckföretaget Nisse är pensionerad i tidningsvärlden. Hans roll har övertagits av datorn.

Kubaner söker kontakt i Lund

Förra onsdagen hölls ett möte med två gäster från Kuba; Luís Brita, generalsekreterare för Kubas byggnadsarbetareförbund och Danilo Sanchez, chef för de kontakterna med Europa. Pär Svärd tolkade.

Ändamålet med deras resa är att skapa kontakter med andra fackföreningar, främst Byggnads, och andra som är intresserade av vad som händer på Kuba.

Detta för att skapa en solidaritet med Kubas folk och klargöra för omvärlden vad USA:s blockad innebär, så att de kan fördöma den. USA:s blockad har tillsammans med Östeuropas fall inneburit att man fått införa vissa restriktioner, t ex ett matprogram för att man skall kunna garantera hela det kubanska folket mat.

Östeuropa stod för 85% av utrikeshandeln och att den praktiskt taget försvunnit har inneburit en svår brist på bl a olja. Oljebristen har i sin tur medfört att fabriker fått stängas. Man har också utvecklat ett program för att få in valuta, främst genom turism, ett för tillverkning av medicin, medicinsk utrustning och utveckling av bioteknik. Arbetarna på Kuba försöker att avhjälpa den här materiella bristen genom att arbeta effektivare. De hade också med sig ett program som skulle möjliggöra för bl a svenska arbetare att resa till Kuba.

Många frågor

I den efterföljande frågestunden frågades det bl a varför man inte tagit fram dessa program tidigare, turismen t ex. Kubanerna svarade att det tidigare inte varit möjligt att ta emot turister i större skala. En åhörare frågade varför man inte satsat på kontakter med arbetare från utlandet tidigare. På detta svarade man att det funnits kontakter i 20 år.

På frågan hur solidariteten med Kuba var bland andra latinamerikanska arbetare svarade Luís att situationen på Kubanaturligtvis har uppmärksamats av de andra latinamerikanska länderna och också inneburit en vilja att arbeta för Kuba. Luís kunde dessutom vittna om att arbetarna i Brasilien har en stark vilja att hjälpa Kuba. Han försäkrade också att denna vilja fanns i övriga Latinamerika. Mexico t ex har i 30 år visat en solidarisk attityd gentemot Kuba. När Kuba 1964 uteslöts ur amerikanska samarbetsorganisationen var Mexico det enda land som behöll diplomatiska förbindelser, och det läggs fram flera förslag för att utveckla samarbetet med Kuba.

Fidel Castro sade nyligen i Rio att "världens befolkning inte kommer att svika Kuba eftersom Kuba inte kommer att svika världen".

Kalle

Östkontakter...

Forts från sid. 1.

Vår praktik har dessvärre ofta talat ett annat språk och det känner människor väl till. Som CH Hermansson konstaterar har vår kritik och vår politik inte varit konsekventa. Och detta när det gäller något så grundläggande som inställningen till diktatur och demokrati. Pinsamt nog har människor goda grunder att misstro oss.

Vänsterpartiet kan aldrig komma ifrån detta problem genom att bara försöka stryka ett streck över vad som varit. En förutsättning för att partiet ska kunna framstå som demokratiskt trovärdigt är att vi kritiskt granskar vår historia för att nå fram till en förståelse av orsakerna till vårt inkonsekventa agerande. Ett viktigt steg kan här vara den rapport om östkontakterna, "Vitboken", som den av partistyrelsen tillsatta historikerkommissionen ska presentera inför kongressen. Men det räcker inte. "Vitboken" får inte bara bli en rapport som läggs till handlingarna. Den måste följas upp med politiska ställningstaganden, där partiet grundligt och konsekvent gör upp med de uppfattningar som i det förflutna lett till att korrupta diktatorer med blod på händerna betraktats som kamrater, om än med vissa fel.

Magdans bra mot EG

Bland kulturnattens mer udda aktiviteter hör lokalorganisationen Nej till EG-Lunds orientaliska magdans på gården till Bantorget 5 (gå in från Nygatan).

Den sköna Farizade dansar kl 21.00, 22.00 och 23.00 på gården utanför Nej till EG:s lokal (f.d. Verdandis Bokcafé). Före och mellan föreställningarna kan du njuta av kaffeserveringen, informera dig och köpa böcker, märken eller lyssna till lundabor som berättar varför de är emot Europeiska Unionen.

"Farizade" är artistnamn för Brita Lingärde, skådespelerska och tills helt nyligen ordförande i Nej till EG-Lund.

Därför yrkar vi:

att kongressen antar ett uttalande som dels sammanfattar hur partiet idag ser på och förklarar det inkonsekventa agerandet gentemot öststatsdiktaturerna, dels uttalar partiets avsikt att grundligt och konsekvent göra upp med de uppfattningar som lett fram till detta agerande och sammanfattar hur arbetet med denna uppgörelse ska bedrivas vidare.

Kongressförberedande gruppen står bakom motionen.

F d vpk-are vandrar vidare

Som framgått av morgontidningarna har lundapolitikern Ulf Widegren lämnat kds för ny demokrati.

Vad de andra tidningarna inte berättat är att Widegrens politiska rörlighet är större än så. För inte så många år sen gjorde han ett kortare besök i dåvarande vpk.

Av detta kunde man tro att Ulf Widegren är en politisk Sökare.

GRÖN TILLFLYKT?

Hus tillgängligt i kollektivt fritidsboende två mil från Lund. Kontakta Bernt Lundgren tel. 144964.

MÖTE MÖTE

KOMPOL möte Må 21.9 kl 19.15 på partilokalen. Tema: Förbereda kommunfullmäktige

RÖDA KAPELLET (Venus återfunnen!) L6 19.9 Obs inget teaterrep! Spel vid invigning av skylt för Tristan kl 13 Stålbrog 6. Repertoar: 39,135, 136,227. Samling för repetition inför denna spelning på Kapellsalen 11.30. Dir: Birgit. Sö 20.9 kl 18.45 rep på Kapellsalen, Odeum. Rep med Birgit ta med alla noter!

Teaterrep nästa vecka: On 23.9 18.45 ensemble 1. To 24.9 18.45, ensemble 2. Genrep L6 26.9 kl 17. ensemble 1. **Premiär Sö 27.9 15.00 Ensemble 1.**

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Finn Hagberg och Gunnar Sandin.

Tel. red. onsd e 18:
046/11 51 59
Fax : 046/14 65 82

Kontaktredaktör för nästa nummer: Gunnar Sandin, tel 13 58 99. Vid utebliven tidning ring Rune Liljekvist 13 82 13 el. 11 50 69